

646.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 17 grudnia 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o zmianie podziału dodatków komunalnych do podatku gruntowego pomiędzy poszczególne rodzaje związków samorządowych.

Na podstawie art. 3 i 9 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. o obniżeniu obciążenia daninami komunalnymi i o innych zmianach w finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 544), zmienionego art. 18 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593) i w związku z art. 22 ust. 2) ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 62, poz. 454) zarządzam, co następuje:

§ 1. Z dozwolonego w art. 14 ust. (1) ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 505) w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593) najwyższego łącznego obciążenia gruntów dodatkami komunalnymi do podatku gruntowego korzystać mogą:

A) na obszarze gmin wiejskich:

1) w województwach centralnych, wschodnich i południowych — gminy wiejskie do wysokości 21%, powiatowe związki samorządowe do wysokości 26%,

2) w województwach poznańskim i pomorskim — gminy wiejskie do wysokości 22,5%, powiatowe związki samorządowe do wysokości 27,5%,

B) na obszarze miast nie wydzielonych:

1) w województwach centralnych, wschodnich i południowych — miasta do wysokości 36%, powiatowe związki samorządowe do wysokości 11%,

2) w województwach poznańskim i pomorskim — miasta do wysokości 37,5%, powiatowe związki samorządowe do wysokości 12,5%,

C) na obszarze miast wydzielonych:

1) w województwach centralnych, wschodnich i południowych — miasta do wysokości 47%,

2) w województwach poznańskim i pomorskim — miasta do wysokości 50% —

ogólnej kwoty państwowego podatku gruntowego wraz z oddzielnym dodatkiem, przewidzianym w art. 7 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. o zmianie przepisów o państwowym podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593).

§ 2. Z dozwolonego w art. 14, ust. (2) ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. w brzmieniu dekretu Pre-

zydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593) podwyższenia normy najwyższego łącznego obciążenia gruntów dodatkami komunalnymi do podatku gruntowego korzystać mogą:

A) na obszarze gmin wiejskich — gminy wiejskie do wysokości 11,5%, powiatowe związki samorządowe do wysokości 13,5%,

B) na obszarze miast nie wydzielonych — miasta do wysokości 18,5%, powiatowe związki samorządowe do wysokości 6,5%,

C) na obszarze miast wydzielonych — miasta do wysokości 25% —

tej części państwowego podatku gruntowego, która nie obejmuje oddzielnego dodatku, przewidzianego w art. 7 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 4 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593).

§ 3. Samorząd wojewódzki otrzymuje 5% wpływów związków samorządowych z dodatków samorządowych do państwowego podatku gruntowego.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1937 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 8 czerwca 1936 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o zmianie podziału dodatków komunalnych do podatku gruntowego pomiędzy poszczególne rodzaje związków samorządowych (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 344).

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

647.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 14 grudnia 1936 r.

o ustaleniu ilości stanowisk notariuszów w niektórych miejscowościach.

Na podstawie art. 2 i 149 prawa o notariacie z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 609) zarządzam co następuje:

§ 1. Ilość stanowisk notariuszów w Bielsku ustala się na trzy, w Mikołowie na trzy, w Mysłowicach na dwa, w Nowym Targu na dwa, w Tarno-

brzegu na dwa, w Łokaczach na jedno, w Mizoczku na jedno, w Gdyni na siedem, w Kartuzach na dwa, w Poznaniu na trzynaście, w Grudziądzu na cztery, przy wydziale hipotecznym Sądu Grodzkiego w Miechowie na trzy, z tych w Miechowie jedno, w Proszowicach jedno i w Słomnikach jedno, przy wydziale hipotecznym Sądu Grodzkiego w Kielcach trzy, z tych w Kielcach jedno, w Szczekocinach jedno i w Włoszczowej jedno, przy wydziale hipotecznym Sądu Grodzkiego w Iłży dwa z siedzibą w Iłży, przy wydziale hipotecznym Sądu Grodzkiego w Kozienicach trzy, z tych w Kozienicach dwa i w Zwoleniu jedno, przy wydziale hipotecznym Sądu Grodzkiego w Wieluniu cztery, z tych w Działoszynie jedno, w Wieluniu dwa i w Wieruszowie jedno, przy wydziale hipotecznym Sądu Grodzkiego w Brzezinach dwa, z tych w Brzezinach jedno i w Głownie jedno, przy wydziale hipotecznym Sądu Grodzkiego w Garwolinie cztery, z tych w Garwolinie jedno, w Rykach jedno, w Sobolewie jedno i w Żelechowie jedno, przy wydziale hipotecznym Sądu Grodzkiego w Będzinie sześć, z tych w Będzinie dwa, w Czelandzi jedno, w Dąbrowie Górniczej jedno, w Zawierciu jedno i w Żarkach jedno.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *W. Grabowski*

648.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 16 grudnia 1936 r.

o przekazaniu Sądowi Grodzkiemu we Lwowie (miejskiemu) rozpoznawania spraw karnych przeciwko nieletnim z okręgów sądów: grodzkiego we Lwowie (zamejskiego) i grodzkiego w Winnikach.

Na podstawie art. 4 § 2 prawa o ustroju sądów powszechnych z dnia 6 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 102, poz. 863) zarządzam co następuje:

§ 1. Rozpoznawanie spraw karnych przeciwko nieletnim z okręgów sądów: grodzkiego we Lwowie (zamejskiego) i grodzkiego w Winnikach przekazuje się Sądowi Grodzkiemu we Lwowie (miejskiemu).

§ 2. Sprawy karne przeciwko nieletnim, które przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wpłyną do sądów: grodzkiego we Lwowie (zamejskiego) i grodzkiego w Winnikach, będą przez sądy te rozpoznawane aż do ukończenia sprawy w tej instancji.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1937 r.

Minister Sprawiedliwości: *W. Grabowski*

Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości w Drukarni Państwowej w Warszawie.

86795

Cena 40 gr

Prenumerata Dz. U. R. P. wynosi w kraju 8 zł kwartalnie (32 zł rocznie). Władze, urzędy i instytucje państwowe oraz władze samorządu terytorialnego opłacają 6 zł kwartalnie (24 zł rocznie). Do prenumeraty zagranicznej dolicza się 4 zł kwartalnie (16 zł rocznie) tytułem porta pocztowego. Prenumeratę wpłacać należy z góry przed początkiem każdego kwartału, półrocza lub roku.

Zamówienia na prenumeratę jak również na numery pojedyncze wykonywa się jedynie po wpłaceniu należności.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych niewłaściwie nie uwzględnia się.

Wszelkie wpłaty na Dz. U. R. P. wnosić należy za pośrednictwem P. K. O. na konto czekowe Adm. Dz. Ustaw 30-130.